

DECIZIA CIVILA NR. XXXX
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN XXXX.2010
PREȘEDINTE: XXXX
JUDECĂTOR: XXXX
JUDECĂTOR: XXXX
GREFIER: XXXXX

S-au luat in examinare recursul formulat de reclamantul xxxx impotriva Sentintei civile nr. XXXX/2010 pronunțată de Tribunalul XXXX în dosarul nr. XXXX/2009, în contradictoriu cu pârâții intimați Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale XXXX, Autoritatea Națională a Vămilelor București, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului XXXX și Autoritatea Națională a Vămilelor București prin Direcția Regională Pentru Accize și Operațiuni Vamale XXXX, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în ședință publică, a răspuns pentru pârâții intimați Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale XXXX, Autoritatea Națională a Vămilelor București și Autoritatea Națională a Vămilelor București prin Direcția Regională Pentru Accize și Operațiuni Vamale XXXX, consilier juridic xxxx, lipsă fiind reclamantul recurent și pârâta intimată Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului XXXX.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care se constată depusă prin serviciul de registratură la data de XXXX.2010 din partea Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului XXXX, întâmpinare.

Consilier juridic XXXX depune delegație de reprezentare.

Instanța, constată că reclamantul recurent nu a achitat taxa de timbru și timbrul judiciar aferente recursului și nici nu s-a prezentat în instanță pentru a semna recursul, motiv pentru care din oficiu, invocă excepția de netimbrare și excepția de nulitate a recursului pentru lipsa semnăturii, pe care le pune în discuția părții prezente.

Consilier juridic XXXX, pune concluzii de admitere a excepțiilor invocate, iar pe fond solicită respingerea recursului, fără cheltuieli de judecată și depune concluzii scrise.

CURTEA

In deliberare, constată următoarele:

Constată că prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului XXXX la data de XXXX 2009 reclamantul XXXX a chemat în judecată pe calea contenciosului administrativ și fiscal pe pârâtele Autoritatea Națională a Vămilelor, Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale XXXX, solicitând anularea Deciziei pentru regularizarea situației nr. XXXX/2009 pentru suma totală de XXXX lei, din care

XXXX lei taxe vamate, XXXX lei TVA și XXXX lei majorări de întârziere; anularea Procesului verbal de control nr. XXXX/2009 și Direcția Generală a Finanțelor Publice Județului xxxx, pentru anularea Deciziei nr XXXX/2009, de respingere a contestației reclamantului împotriva actelor administrative emise de DJAOV XXXX și obligarea la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul arată că la data de XXXX 2008 a introdus în țară, în import temporar un autoturism marca HUMMER H2, fabricat în anul 2004, cu o valoare în vamă stabilită de organele vamale la XXXX lei Deși autoritatea vamală susține că a acordat un termen de 6 luni pentru această operațiune de import temporar, nu a anexat la Decizia de regularizare a situației emise, documentul respectiv.

În luna XXXX 2009 reclamantul arată că a dus autoturismul în Franța în vederea înmatriculării iar autoritățile vamale au permis ieșirea acestuia din România. Vama franceză i-a eliberat Certificatul nr. XXXX/2009 în vederea înmatriculării autoturismului și un document de lichidare din oficiu a importului temporar în care s-a precizat că el a achitat suma de XXXX euro în data de XXXX.2009, reprezentând datorie vamală.

Având în vedere că vama franceză a închis din oficiu operațiunea de import temporar, reclamantul arată că autoritatea vamală română a emis Decizia de regularizare a situației cu încălcarea dispozițiilor art. 215 din Regulamentul CEE nr. 2913/1992, care se aplică pe întreg spațiul comunitar.

Greșit prin decizia de soluționare a contestației pârâta DGFP a jud. XXXX susține că documentele depuse de el nu pot fi luate în considerare, deoarece nu sunt certificate de autoritatea vamală franceză, ca fiind „conform cu originalul”. Susținerile sunt nefondate, deoarece din copia certificatului și chitanța cu seria XX nr. XXXX/2009 rezultă că vama franceză a încasat de la el suma de XXXX euro reprezentând taxa de înmatriculare a autoturismului în cauză. De asemenea, legislația vamală comunitară nu prevede că documentele emise de autoritățile vamale franceze trebuie certificate.

Prin întâmpinări pârâtele DGFP a jud. XXXX și DRAOV XXXX, în nume propriu și în reprezentarea pârâtelor ANV și DJAOV XXXX au solicitat respingerea acțiunii reclamantului ca nefondată, cu motivarea că în data de XXXX 2008 reclamantul a solicitat, în condițiile prevăzute de art. 8 din Ordinul ANV 7789/2007, DJAOV XXXX plasarea sub regim vamal suspensiv de admitere temporară, a autoturismului. Prin declarația înregistrată sub nr. XXXX/2008 reclamantul a solicitat și i s-a acordat termenul de 6 luni pentru încheierea regimului, respectiv până la XXXX.2009.

La împlinirea termenului reclamantul nu a solicitat o nouă destinație vamală pentru autoturism, conform art. 89 alin. 1 din Regulamentul CEE nr. 2913/1992, nici prelungirea termenului de admitere temporară, conform art. 140 alin. 3 din același regulament și nu a înștiințat autoritatea vamală despre factorii care s-au ivit după acordarea admiterii temporare, conform art. 187 alin. 2 din regulament, astfel că DJAOV XXXX a aplicat corect prevederile art. 89 alin. 2 din regulament, încheind din oficiu, regimul vamal suspensiv la data de xxxx 2009, emițând în acest sens și Decizia de regularizare a situație nr. XXXX/2009, ca urmare a constatărilor din Raportul de control fiscal nr. xxxx/2009.

Pârâtele au mai susținut în apărare că documentele prezentat de reclamant cu ocazia depunerii contestației, nu au fost certificate de Administrația vamală franceză și că din ele nu rezultă că drepturile vamale au fost achitate, iar susținerea reclamantului că nu a depus cerere pentru plasarea autoturismului sub regim vamal

suspensiv sunt infirmate de înscrisurile depuse, care emană chiar de la el, cât și din faptul că el a recunoscut că la data de XXXX.2008 a introdus autoturismul în regim de admitere temporară, iar faptul că acesta a dus autoturismul în Franța la data de xxxx 2009 și a încheiat acolo regimul vamal nu poate fi reținut ca o apărare, întrucât termenul de încheiere se împlinise, lucru cunoscut de către reclamant. Prin adresa înregistrată la DJAOV XXXX nr.xxxx/2009, reclamantul arată că a primit plicul prin care i-a fost comunicată decizia, în data de XXXX 2009 la domiciliul său din SUA.

Prin sentința civilă nr. XXXX pronunțată la XXXX.2010, Tribunalul XXXX a respins acțiunea în contencios administrativ fiscal exercitată de reclamantul XXXX împotriva pârâtelor Autoritatea Națională a Vămirilor și Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale XXXX pentru anularea Deciziei pentru regularizarea situației nr. XXXX/2009 și a Procesului verbal de control nr. XXXX/2009 și Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului XXXX, pentru anularea Deciziei nr. XXXX/2009, de respingere a contestației.

Pentru a pronunța această hotărâre, tribunalul a reținut următoarele:

Reclamantul a importat din SUA și a introdus în Comunitatea Europeană, prin Administrația Vamală Germană, în data de XXXX.2008 un autoturism Hummer H2, cu capacitate cilindrică de 6000 cmc, fabricat în anul 2007.

De la vama Bremenhaven autoturismul a fost tranzitat în România cu Declarația vamală de tranzit MRN XXXX, care indica în rubrica 53 Biroul vamal de destinație XXXX; cu termen de prezentare pentru îndeplinirea formalităților de vămuire la XXXX 2008.

În data de XXXX.2008 reclamantul s-a prezentat la DJAOV XXXX și a solicitat aprobarea admiterii temporare a autoturismului, în condițiile art. 84 alin. 1 din Regulamentul CEE nr. 2913/1992; cererea fiindu-i aprobată iar autoturismul admis temporar în comunitate, în scutire totală de drepturi de import pe termen de 6 luni, până la data de XXXX.2009, conform art. 562 lit. c) alin. ultim din Regulamentul CEE nr. 2454/1993, coroborat cu art. 140 alin. 1 din Regulamentul CEE 2913/1992. La expirarea termenului reclamantul trebuia să solicite atribuirea unei noi destinații vamale admise pentru autoturismul în cauză.

Prin procesul verbal de control nr. XXXX/2009, DJAOV XXXX a constatat că la expirarea termenului reclamantul nu a încheiat operațiunea de admitere temporară, încălcând astfel prevederile art. 562 lit. c alin. 3 din Regulamentul CEE nr. 2354/1993 și în consecință, în data de XXXX 2009 au încheiat, din oficiu, operațiunea de admitere temporară, emițând în acest sens Decizia pentru regularizarea situației nr. XXXX/2009, prin care a fost obligat să plătească XXXX lei taxe vamale, XXXX lei TVA și XXXX lei majorări de întârziere.

Fără a înștiința autoritățile vamale române, reclamantul a înmatriculat autoturismul la data de XXXX 2009 în Franța.

Reclamantul susține că greșit a fost obligat „prin actele contestate” la plata taxelor vamale cu mențiunea că astfel cum rezultă din Certificatul nr. XXXX și chitanța seria XX nr. XXXX/2009, eliberate de vama franceză, având în vedere că el a închis operațiunea de import temporar în Franța, unde a plătit datoria vamală în sumă de XXXX euro.

Susținerile reclamantului sunt neîntemeiate, pentru că la data respectivă regimul vamal suspensiv fusese încheiat deja în România, de către DJAOV XXXX, la data de XXXX.2009.

Față de această situație instanța apreciază însă că actele contestate de reclamant au fost legal emise de către DJAOV XXXX și contestația sa corect respinsă

de catre DGFP a jud. XXXX prin Decizia nr. XXXX/2009, având în vedere că reclamantul a încălcat prevederile art. 562 lit. c) din Regulamentul CEE nr. 2454/1993 privind termenul maxim de 6 luni ce poate fi acordat pentru utilizarea pe teritoriul comunitar al autovehiculelor necomunitare în scop turistic în regim de admitere temporară; termen despre care reclamantul avea cunoștință, întrucât el a solicitat prin declarația verbală, înregistrată la DJSAOV XXXX (f.65), dată în condițiile prev. de art. 8 alin. 1 lit. c și art. 8 alin. 2 din Ordinul ANV nr. 7789/2006. Declarația a fost însoțită de copii după pașaportul și permisul de conducere ale reclamantului, care confirmă, contrar susținerilor lui, că el a declarat și a solicitat acest termen.

Reclamantul în loc să înștiințeze la împlinirea termenului autoritățile vamale române, obligați prev. de art. 87 din Regulamentul CEE nr. 2913/1992, având în vedere că în interiorul termenului nu a solicitat o nouă destinație vamală, conform art. 89 alin. 1 din același regulament, sau prelungirea termenului, conform art. 140 din regulament, a deplasat autoturismul în Franța și l-a înmatriculat la data de 7 aprilie 2009, deși avea cunoștință despre închiderea, din oficiu, în România a regimului de admitere temporară, fapt rezultat din corespondența purtată de acesta cu DJAOV XXXX, prin care arată că la data de xxxx.2009 a primit plicul, la domiciliul său din SUA, prin care i-a fost comunicată decizia de impunere.

DJAOV XXXX, nefiind înștiințată în acest sens, corect a încheiat operațiunea de admitere temporară la data de xxxx.2009, conform art. 89 alin. 3 din Regulamentul 2913/1992.

Invocarea de către reclamant a dispozițiilor art. 215 din Regulamentul nr. 2913/1992, nu au relevanță în cauză, având în vedere că autoturismul în speță a fost plasat în România sub regim de admitere temporară și că datoria vamală s-a născut a urmare a încălcării de către reclamant a dispozițiilor vamale arătate.

Impotriva acestei sentințe a declarat recurs în termen legal reclamantul solicitând modificarea sentinței recurate în sensul aditerii acțiunii astfel cum a fost formulată.

În motivarea recursului se arată că în mod greșit instanța de fond a respins acțiunea reclamantului reținând că acesta a încălcat prevederile art. 562 lit. C din Regulamentul CEE nr. 2454/1993 privind termenul maxim de luni ce poate fi acordat pentru utilizarea pe teritoriul comunitar a autovehiculelor necomunitare în scop turistic în regim de admitere temporară, în condițiile în care reclamantul nu a încălcat dispozițiile art. 87 și 89 din Regulamentul CEE nr. 2913/92.

Astfel, se arata că regimul vamal acordat autoturismului în cauză este un regim vamal suspensiv de admitere temporară. Analizând cererea de aprobare a aditerii temporare nr. xxxx/xxxx.2008, se constată că aceasta nu este o cerere de autorizare pentru utilizarea unui regim vamal cu impact sau destinație economică și, prin urmare, nu sunt aplicabile în speță dispozițiile din Regulamentul CEE nr. 2913/1992. Recurentul susține că cererea respectivă trebuie analizată în baza Regulamentului CEE nr. 2454/1993, art.229 coroborat cu art. 556-561, iar în condițiile în care autoturismul nu a fost supus regimului vamal suspensiv de admitere temporară, este scutit total de drepturi de import până în momentul în care se înmatriculează în comunitate, iar din documentele prezentate rezultă că drepturile de import au fost achitate de recurent în momentul în care autoturismul a fost înmatriculat în Franța.

În drept, s-au invocat dispozițiile art. 304 pct. 8 și 9 și 304 ind. 1 Cod procedură civilă.

Prin întâmpinarea depusă la dosar, intimata DGFP XXXX, a solicitat respingerea recursului și menținerea ca legală și temeinică a hotărârii primei

instanțe, arătând în esență faptul că în mod corect prima instanță a constatat că reclamantul a încălcat prevederile art. 562 lit. c) din Regulamentul CEE nr. 2454/1993 privind termenul maxim de 6 luni ce poate fi acordat pentru utilizarea pe teritoriul comunitar al autovehiculelor necomunitare în scop turistic, în regim de admitere temporară, termen despre care reclamantul avea cunoștință întrucât el l-a solicitat prin declarația verbală care îi aparține, aceasta fiind însoțită de pașaportul și permisul de conducere.

Totodată, instanța de fond, corect a apreciat că la expirarea termenului reclamantul trebuia să solicite atribuirea unei noi destinații vamale pentru autoturismul în cauză, dar în speță reclamantul a deplasat autoturismul în Franța la xxxx.2009 deși avea cunoștință despre închiderea din oficiu în România a regimului de admitere temporară. În consecință, autoritățile vamale române, nefiind înștiințate în acest sens în mod corect au încheiat operațiunea de admitere temporară la xxxx.2009.

Prin concluziile scrise depuse la dosar, intimata DRAOV XXXX a solicitat respingerea recursului și menținerea ca legală și temeinică a hotărârii primei instanțe, arătând că aceasta a realizat o corectă interpretare a dispozițiilor legale incidente întrucât contestatorul nu s-a prezentat pentru a solicita o nouă destinație vamală conform art. 89 alin. 1 din Regulamentul CEE nr. 2913/1992.

La termenul de judecată din xxxxx.2010, instanța din oficiu a invocat excepția netimbrării recursului, iar în analiza acestei excepții, ținând cont de dispozițiile art. 137 alin. 1 Cod procedură civilă, ce obligă instanța a se pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură sau de fond ce fac inutilă cercetarea în fond a cauzei, se constată următoarele:

Pentru termenul de judecată din xxxx.2009, recurentul reclamant a fost citat cu mențiunea achitării taxei de timbru în sumă de 19,5 lei și 0,15 timbru judiciar, conform prevederilor art. 11 alin. 1 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, taxă stabilită prin raportate la prevederile art. 3 lit. m) din Legea 146/1997, și art. 11 alin. 1 din Legea nr. 146/1997, aferente taxei de timbru de 39 lei achitată în primă instanță.

Observând că procedura de citare pentru termenul de judecată din xxxx.2010 a fost realizată la domiciliul procedural ales din XXXX, str. xxxx, în conformitate cu dispozițiile art. 91 Cod procedură civilă, citația cuprinzând mențiunile obligatorii prevăzute de art. 88 alin. 2 Cod procedură civilă, instanța, văzând și dispozițiile art. 20 alin. 1 din Legea 146/1997 potrivit cărora taxele judiciare de timbru se plătesc anticipat, precum și prevederile art. 20 alin. 3 din același act normativ ce sancționează neîndeplinirea obligației de plată până la termenul stabilit cu anularea acțiunii sau a cererii, în baza art. 312 alin. 1 Teza a III-a Cod procedură civilă, va proceda la anularea recursului declarat de reclamant, ca netimbrat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E**

Anulează ca netimbrat recursul declarat de XXXX împotriva Sentinței Civile nr. xxxx/2009 pronunțată de Tribunalul XXXX în Dosar

xxxx/2009 în contradictoriu cu intimații D.J.A.O.V. XXXX, D.R.A.O.V XXXX; ANV
București și D.G.F.P. xxxx.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, azi xxxx.2010.

PREDEDINTE

JUDECĂTOR

JUDECĂTOR

GREFIER